

Ir. F.C. (Frans) de Ronde (1923, Schiedam – 2008, Eindhoven) (Elektrotechniek, Delft)

Zijn levenswerk lag op het terrein van de microgolven (1-300 GHz). Tegelijk met zijn wetenschappelijk onderzoek ontwikkelde hij velerlei microgolf-componenten, -meetinstrumenten en -meetopstellingen, vrijwel alles gebaseerd op golfpijp-geleiding. Eén van zijn belangrijkste uitvindingen was de “reflectoscope”; een meetopstelling waarmee de (meestal ongewenste) reflectie van allerlei microgolf-apparatuur breedbandig afgebeeld kon worden op een normale oscilloscope. Het effect van maatregelen tégen reflectie, aanpassing genaamd, was dus ook direct breedbandig zichtbaar. Met deze Full Band Matching (FBM) heeft Frans zich lang bezig gehouden, zelfs nog jaren na zijn pensionering. Hij onderhield veel internationale contacten, o.m. door conferenties te bezoeken, er aan deel te nemen en te corresponderen over zijn werk. Hij publiceerde vrij veel (vooral in IEEE Transactions), las vrijwel alles wat vakgenoten publiceerden, was viertalig en ging gemakkelijk een gesprek aan. Dat alles leverde hem internationale vermaardheid op.

Golfpijp-apparatuur is fijnmechanisch van aard en daardoor was Frans op de Centrale Werkplaats (CW) aangewezen om zijn ideeën gerealiseerd te zien in tastbare componenten, eventueel met tussenkomst van het Constructiebureau. Hij was voor de instrumentmakers een belangrijke opdrachtgever en hierin onderscheidde hij zich van menig ander door regelmatig te komen kijken naar de vorderingen, te overleggen met de mensen op de werkvloer en begrip te tonen wanneer het anders liep dan hij zich had voorgesteld. Zeker, hij was eigenwijs, kritisch en veeleisend en dat botste wel eens, maar tegelijk wist hij met zijn medemenselijkheid velen voor zich te winnen. Wanneer er iets klaar en afgeleverd was nodigde hij de maker(s) vaak uit om “boven” te komen kijken hoe een en ander werkte (of niet!). Kortom, hij wist mensen te motiveren, vooral doordat hij zelf hard werkte en zo gedreven was om zaken voor elkaar te krijgen.

Promoveren (doctor, groepsleider) hoefde niet zo nodig voor Frans; dat zou maar ten koste gaan van het originele werk, volgens hem. Echter, eind 60-er jaren vond de directie het een beetje teveel van het goede dat er op drie plaatsen aan microgolven gewerkt werd en daarom moest Frans er hier mee stoppen. Ander onderzoek gaan doen wilde hij niet, maar in Engeland of Frankrijk zijn werk voortzetten kon gelukkig ook en hij is toen, mét al zijn apparatuur, naar het LEP in Frankrijk verhuisd. Na zijn pensionering daar is hij naar de universiteit van Bath (GB) gegaan, wéér met alles wat hij kon gebruiken, om zijn werk, ditmaal ten dienste van het onderwijs, voort te zetten. (Een voormalig Nat.Lab.-kamergenoot van Frans had destijds in Bath een leerstoel, vandaar.)

Het zal in 2001 zijn geweest dat Frans van Bath naar Eindhoven verhuisde, opnieuw met ál zijn (meet-) apparatuur. De eerste keer dat ik (ondergetekende) daar bij hem op bezoek kwam, waande ik me weer op het Nat.Lab. in de 60-er jaren. Het was niet moeilijk om de oscilloscopen en sweepgeneratoren van weleer te herkennen, want de stickers “WY 621” zaten er nog op! Frans was nog lang niet uitgeblust en had best verder willen gaan met zijn levenswerk, maar het ontbrak hem aan faciliteiten en assistentie; het ging niet meer. Grote, ingekochte, apparaten heeft hij zelf nog aan de VERON geschonken en de typische Nat.Lab.-zaken zijn na zijn overlijden naar het Philips Historische Producten-museum aan de Looyenbeemd gebracht, zoals Frans het wilde.

Met dankbaarheid jegens Frans de Ronde, van wie ik veel heb geleerd, denk ik terug aan de jaren die ik voor hem mocht werken.

Pierre Peters (voormalig instrumentmaker en assistent)